

доста добра и като поиспродахъ мжшкитѣ ярета даже и тия по съмнителнитѣ отъ женскитѣ, то въ началото на м. Май с. г. покани ме Караджата, да идимъ на зборъ на Гор. Чамурлий за 2-й Май и на Бей-Доушкия на 9-й. Въ това врѣме да сме утишле и въ Потуръ и тѣй позакасвѣхме, защото слѣдъ Чамурлийския зборъ трѣгнахми на 17-й (5) и на 19-й (7) стигнахми въ Потуръ, но на 20-й (8) доде въ Потуръ Свѣтогорския Игуменъ Х. Стефанъ, който всѣка година ся установѣваше въ Бей-Даудъ у Арабаджийскитѣ и исповѣдваше всѣка година околнитѣ българи отъ Бобаджанската околия села: Бей-Даудъ, Сарж-гьолъ, Ески-Боба, Горнѣо Чамурлий, Камана, Караманъ-кѣо, Паша-Кѣшла, Долнѣо Чамурлий, Хамамджий, Потуръ, Сарж-Юртъ, Касапъ-Кѣо, Кара-Насѣвъ, Дюинджий дори и тия Кюстенденското Мал. Гаргалжкѣ и Меджийското Махмудъ-Куюсу и др. т. е. той, отъ Хелендарския Свѣто горски манастиръ, всѣка година идѣше по Димитровденъ и ся установяваше ушъ въ Бей-Даудъ и обхождаши тия села да исповѣдва и въ края на Май си заминуваше пакъ за Св. Гора.

Прѣзъ този день, този Духовникъ дошелъ на гости у Потурския ни свѣщ. Х. Попасъ Димовъ — Петропѣтъ по чинъ и въ Чѣлакъ Димитровата кръчма, въ която съ Стефанъ слугувахме отъ 1850—53 г. отвори ся случайно дума по календарскитѣ дати, т. е. защо ний броемъ този день осмий, а западнитѣ европейци го броятъ дваисетий отъ с. мѣсецъ. То се знай, азъ защитникъ на послѣдния още отъ 1846 г. похвалихъ този на западнитѣ т. е. Григориянския календаръ. Но въ това врѣме духовника си по измѣни малко лицето и каза: *„Още като ся учахъ въ Киевъ и тамо чувахъ това мнѣние, че католическия календаръ билъ по справедливъ отъ този нашия — за която справедливостъ нѣто зная защо ся поддържа и отъ учения свѣтъ, защото нищо почти не съмъ училъ по астрономията, но защото пасхалията на този календаръ е дори и смѣшина, то нѣкъ какъвъ му е календаря нищо не зная“.*

Караджата поизглѣда ме и напуши го смѣхъ, а Духовника го запита: защо ся смѣешъ, Стефане?

Какъ да ся не смѣя, отговори той, когато Бай Балчо я скжса, защото като календаря ни до сега не харесва, а аресва този, отъ който не му разбира още и отъ пасхалията.

Отъ тия думи на Духовника никакъ хазъ не сторихъ,